

get állapított meg a főmagánvádlo terhére. Nem szükséges külön részleteznünk, milyen és mennyi időt igénybevevő eljárások előznek meg egy főtárgyalást, hogy feltűnjön az ügyvédi munkának (a 2.— P. meghatalmazási bélyeglevonás után fennmaradó) ezen tizennégy pengős feltűnően alacsony értékelése . . .

Úgy hírlík, hogy a *Beszkhárt* meg akarja szüntetni a „48”-as viszonylatot, mely a belső Lipótváros forgalmát bonyolítja le. Eddig is egyik legritkábban közlekedő kocszi volt a „48”-as s igen gyakran 10—20 percig kellett várakoznia annak, aki a központi járásbíróaságtól, — például — az I.—III. ker. kir. Járásbíróasághoz Budára kívánt eljutni, nem is szólva a feltétlenül szükséges átszállásról. A *Beszkhárt igazgatósága* — legalább — figyelembe vehetné azt, hogy a Belsőlipótvárosban elhelyezett bíróságot, pénzügyigazgatóságot és egyéb hivatalokat nemcsak ügyvédek, hanem mások is nagy számban keresik fel. s ahelyett, hogy a Belsőlipótvárosban, — a közönség bosszankodására, — a közlekedést megszüntetné, azt több kocszi járatásával lényegesen megjavítaná. Ez nem lehet bevétel, hanem csak jóakarát kérdése, ha pedig a villamosközlekedés ezen a vonalon, feltétlenül megszüntetendő, úgy megfelelő autbuszjáratokat kellene létesíteni, a pesti és a budai oldalon lévő bíróságot között is. Megérdemli ezt nemcsak Budapest közönsége, de talán az ügyvédi kar is . . .

Megtörténhetett a budapesti áru- és értéktözsde választott bíróságánál, hogy elfogadta alperes képviselőjeként, — felperes tiltakozása ellenére, — az annak képviselőjében, nem szabályszerű meghatalmazással megjelent „egyeztető”-t. A tözsde választott bíróságát nem köti a polgári perrendtartás, de nézetünk szerint, az „egyeztető” alperesi képviselő ténykedése kimeríti a Ppé. 16. §.-ában körülírt kihágás tényálladékát, s így ezért sem szabadna a bíróságnak, hasonló esetben, megengedni azt, hogy a perbeli féllel semmilyen vonatkozásban nem álló egyén, — ki ezáltal nyilván bűncselekményt követ el, — előtte feleket képviseljen. *Nem lehet a zugírászatot törvényesíteni. A kamara ügyészének figyelmébe ajánljuk a Vb. 190/1933. számú ügy iratait . . .*

A bpesti kir. Itélőtábla egyes tanácsai a nyilvános előadások határnapját (esetleg „vagy következő napokon” megjelöléssel) óra megjelölése nélkül tüzik ki, ami a felek képviselőinek sok felesleges időveszteséget okoz, sőt gyakran azt is előidézi, hogy a fél képviselője dacára a legszorgosabb „utánjárásnak” a nyilvános előadásokon nem lehet jelen. S miért nem? Azért, mert a nyilvános előadásokat az egyes tanácsok rendszerint az ugyanazon napra kitűzött szóbeli tárgyalások befejezése után tartják meg, hangsúlyozni kívánjuk, hogy rendszerint . . .